5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV. — N-rul 309

Editia de dimineată

LUNI 7 (20) NOEMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA | STRĂINĂTATE
Lei 4.65 | 3 luni | Lei 10.-
9.15 | 6 luni | 20.-
18.— | Un an | 40.-

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

Fondator:
LUIGI CAZZAVILLAN

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani 60

VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

Ziarul „UNIVERSUL"
Onor Biblioteca Centrală
Gr. IAȘI

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII

Pe calea bună

Ministerul de răsboiu, din ordinul Marelui Cartier General, a dispus ca soldații ordonanță (vistavoii) să plece la front.

Nu putem îndestul aproba măsura aceasta a ministerului.

In lupta uriașă pe care o ducem, cu adversari disproporționat mai mari de cât noi, avem nevoie de toate brațele valide.

Când inamicul a pătruns pe teritoriul nostru, pe pământul sfințit cu sângele moși-strămoșilor noștri și muncit cu atâta amar de bietul popor român, nici un braț vânjos și tânăr nu se cuvine să fie întrebuințat la altceva de cât respingerea dușmanului și urmărirea lui.

In momente cum sunt cele de acum, sângerează inima oricărui Român drept cugetător pe care vârsta sau slăbiciunea nu-l îngădu-ie să pună mâna pe armă și să alerge la hotare.

Fără îndoială, măsura ministerului de războiu aduce o oare-care stingherire în economia casnică a familiilor bravilor noștri ofițeri.

Ne dăm foarte bine seama de aceasta și prețuim la justa și valoare — sporită în timpul de acum — această nouă jertfă.

Dar binele Patriei — binele tuturor — trece înainte de toate și nici o clipă nu ne îndoim că familiile ofițerilor, în sînul cărora educația patriotică e mai desvoltată decât în oricari altele, au primit bucuros sacrificiul.

Soldații - ordonanță vor merge pe front voioși și alături de camarazii lor din linia de bătaie vor da lovituri puternice și vor contribui la alungarea dușmanului din țară

Cu ocaziunea aceasta, am dori să atragem atenția ministerului de războiu—dacă ni se permite—asupra unei alte măsuri ce credem că ar fi vremea să fie luată.

Campania de până acum ni-a dat un număr însemnat de răniți cari, din nefericire, deși vindecați sau pe cale de vindecare, nu se vor mai putea întoarce în foc.

Pe de altă parte, în diferite servicii ale părții sedentare sunt o sumă de oameni viguroși, doritori a da piept cu dușmanul.

Nu ar fi oare nemerit ca valizii să fie înlocuiți, în serviciile sedentare, de invalizi?

Țara și armata ar avea un câștig îndoit.

Ofensiva franco-engleză

Satul Saillisel curățat de germani

Paris, 4. — Pe frontul Sommei, cîteva fracțiuni germane cari reușiseră să se înfigă într'o parte a casei dela nord-estul satului Saillisel au fost gonite de [illegible] trupelor franceze.

Lupta de artilerie continuă violent în regiunea Ablaincourt.

Pretutindeni aiurea zi liniștită.

Isprava unui pilot francez

Paris, 4. — In ziua de 2 Noembrie, un pilot francez a silit un avion inamic să coboare lîngă Chaulnes.

Satul Pressoir recucerit de francezi. Trei divizii germane înfrânte

Paris, 3. — La nordul Sommei germanii n'au mai reînoit atacurile lor contra frontului francez. La sudul Sommei francezii au atacat în timpul nopții partea estică a satului Pressoir, ocupată de germani, unde cîteva elemente franceze rezistau încă cu o energie admirabilă. Grație acestei tenacități a trupelor franceze germanii au fost scoși din sat. După o luptă înverșunată, susținută de o bombardare extrem de violentă, satul Pressoir e stăpînit în întregime de francezi și cîștigurile de la 25 Oct. sunt peste tot menținute de ei.

După noui informațiuni, germanii, cari angajaseră în luptele de eri forțe din trei divizii diferite, au suferit pierderi foarte grele.

O lovitură încercată de germani la vest de Reims, însoțită de o pregătire de artilerie a dat greș în urma focurilor încrucișate ale francezilor.

Nimic de semnalat pe restul frontului. (T. F. F.).

Cincizeci și patru de lupte de avioane într'o zi.—Multe aeroplane germane distruse

Paris, 5. — Tunurile franceze au silit două avioane germane să se coboare în liniile franceze, unul alalt-eri la sud de Attichy și altul eri lîngă Roye-ne Metz. Aviatorii germani au fost făcuți prizonieri.

Eri avioanele franceze au dăt în regiunea Amiens 54 de lupte, în cari locotenentul Heurteux a doborît al trei-zecilea avion german, iar sublocotenentul Guynemer al douăzeci și unulea.

Noaptea, avioanele noastre au efectuat bombardări asupra gării și caselor din Esh-sur Alzette (Luxemburg) și asupra aeroplanelor de rezervă dușmane de la Tergnier. Au fost aruncate peste 500 kilograme de proectile. (T. F. F).

O noapte liniștită

Paris, 5. — Noaptea a fost relativ liniștită pe tot frontul. (T. F. F)

Amănunte asupra succeselor de pe Ancre

Karnarvon, 5. — Comunicatul oficial britanic de la 2, orele 7 și 3 minute seara, anunță că în ziua de 2 am împins înainte frontul nostru la nord de Ancre. Prizonierii luați din dimineața de 31 Octombrie au ajuns în total la 5678. Trupele întrebuințate au dat dovadă de o strălucită îndemînare și un mare avînt. Succesele noastre n'au fost repurtate fără lupte grele, mai ales că inamicul a rezistat puternic iar terenul presinta mari dificultăți pentru un atac. Față de proporțiile cuceririlor realizate, pierderile noastre nu au fost mari.

In jos de Ancre am stabilit pozițiunile cîștigate la 1 Noembrie, la răsărit de movila Varlencourt. Vrăjmașul își îngrămădise într'un punct trupe în vederea unui contra atac, dar acestea au fost risipite de focul nostru de artilerie.

Trupele britanice cuceresc noi tranșee

Paris, 5.—Comunicatul britanic de eri de la orele 11 și 40 anunță: Continuîndu-și operațiunile începute eri trupele britanice au înaintat frontul lor spre est, de-alungul malului nordic al rîului Ancre. In cursul nopții germanii au bombardat cu violență Beaucourt și Beaumont-Hamel. Eri după amiază un violent contraatac german a silit trupele noastre să părăsească o parte din terenul cîștigat la 1 Noembrie, la est de movila de la Warlencourt.

Trupele britanice au executat un atac cîștigător în contra tranșeelor germane de la nord de Vulverghen, făcînd prizonieri și pricinuind germanilor pierderi considerabile. (T. F F).

Lupte de artilerie și de aeroplane

Poldhu, 5. — Comunicatul oficial britanic de la orele 9 și 25 seara din ziua de 3 cor. anunță că în acea zi după amiazi inamicul a bombardat noul nostru front de la nord de Ancre în special în vecinătatea localității Beaucourt Mai multe explozii au fost pricinuite de focul artileriei noastre.

In cursul ultimelor 24 ore am luat prizonieri 6 ofițeri și 397 oameni de trupă.

In jos de Ancre inamicul a bombardat liniile noastre din regiunile Armentieres și Souchez.

Eri aeroplanele noastre au întreprins mai multe raiduri, aruncînd cu succes bombe.

Un aparat inamic a fost doborît avariat.

Papa

contra bombardărilor aeriane

Roma, 1 Noembrie. — Cardinalul Gasparri, secretarul de Stat, a trimis o depeșă episcopului din Padua, arătîndu-i că Papa deplînge și condamnă bombardările aeriene îndreptate asupra orașelor deschise și împotriva populației pașnice. (A. T. I.).

Războiul nostru

Rusia și România

Roma, 2.— Ziarele italiene scot la iveală totdeodată marea sforțare care o face Rusia în folosul României și a cauzei comune a Aliaților.

„Corriere della Sera" scrie: „Datorită resurselor sale, aprope nesecate, ca și poziției sale geografice, puternicul Imperiu rusesc poate să aducă situației strategice a Aliaților foloase nepretuite, grăbind victoria și pacea, prin concursul neprecupețit pe care cu atîta inimă îl dă astăzi României.

„Trupele rusești, cot la cot cu ostașii români, sunt chemate să îndeplinească, în aceste zile, o înaltă menire istorică. Cauza civilizației europene, atîrnă, în mare parte, de vitejia și de priceperea lor. „Suntem încredințați că ei vor fi la înălțimea așteptărilor noastre și a necesității istorice. In acelaș timp, noi, aliații din Apus, va trebui să ne facem cu toții datoria, ușurînd, prin acțiunea noastră bine chibzuită și concordată, sarcina ruso-românilor. Toate sforțările noastre vor trebui să urmărească un singur scop; să zădărnicim planul austro-german împotriva României". (A. T. I.).

Căzuți pentru patrie

Sub-locot. Ionel Brătescu

Spre a vedea de ce fel de sentimente sunt însuflețiți bravii noștri, reproducem din scrisoarea pe care acest brav o trimesese familiei sale cu trei zile înainte de a cădea pe câmpul de onoare, rândurile de mai jos:

Eu sunt foarte bine, după șase săptămâni de lupte grele, în continuu față de un popor mai puternic și mai mare ca al nostru. Luptăm toți cu entuziasm, cu ultimul sacrificiu și avem convingerea că în curând îl vom da peste cap. Trăim în bubuitul tunurilor și în șueratul gloanțelor, de multe ori nemâncați, adesea nedormiți, totuși ni se pare că e o fericire să ei parte la acest groaznic războî, la acest teribil măcel din care va eși România Mare...

Statele Unite și Germania

Declarațiile președintelui Wilson

Roma, 1. — „Din New-York": Președintele Wilson, după o lungă convorbire cu d. Gerard, ambasadorul american la Berlin, a primit pe ambasadorul german, contele Berusdoff, căruia i-a declarat că îndată ce s'ar dovedi că acțiunea submarinelor germane ar constitui o călcare a angajamentelor luate de Germania, guvernul Statelor Unite va rupe îndată raporturile sale diplomatice cu Berlin.

Wilson a declarat că el tălmăcește realegerea sa ca o aderare a poporului nord-american la hotărîrea sa de a se opune, fără șovăire, la ori ce presiune din partea Germaniei.

Ziariștilor cari l'au interviewat, președintele le-a declarat: „De acum sunt ferm hotărît să curm orice raport cu Germania dacă făgăduelile repetate nu vor fi ținute de guvernul german în toată întinderea lor și în orice caz".

Se confirmă că d. Gerard va pleca din New-York în ziua de 6 Decembrie. (A. T. I.)

Două ouă de persoană
pe lună

Paris, 2.— După hotărîrea dictatorului hranei, nu se va mai distribui la Berlin decît un ou de persoană pentru două săptămîni. (Agenția Radio).

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat oficial No. 83

Din 5 Noembrie 1916, ora 7 dim.

FRONTUL de NORD și NORD-VEST

Pe granița de Vest a Moldovei și pînă în valea Prahovei inclusiv, nimic nou.

In regiunea Dragoslavelor, trupele noastre au atacat și au reușit să împingă pe inamic atît la centru cît și la aripa noastră stîngă, făcînd progrese simțitoare. S'au făcut peste 300 prizonieri.

In valea Oltului și a Jiului, luptele continuă crîncen. Am cedat puțin teren.

La Cerna, nimic important.

Frontul de Sud

Pe Dunăre, schimb de focuri.

In Dobrogea, nimic nou.

SCENE DIN RAZBOI

MOARTEA „Soldatului" GOLESCU

Dacă cei mulți și-au făcut și-și fac astăzi pe deantregul datoria către Patrie, vărsîndu-și sîngele, nici fiii de boeri ai țărei nu s'au lăsat mai prejos. Avem atîtea dovezi despre asta: Mai zilele trecute a fost adus mort de pe cîmpul de luptă fiul lui Petre Carp. Aceiași soartă a avut-o fiul lui Scarlat Vîrnav și alți mulți fii de boeri au fost atinși la fel de aripa glorioasă a morței pe cîmpul de onoare.

Și dacă numele aceste se întîlnesc mai rar în pomelnicul celor căzuți, e firesc să fie așa de vreme ce ciclul lor e mult mai restrîns și se pierde în gloata celor mulți cari răsar din toate unghiurile vieții noastre de stat și [illegible] pe cîmpul de luptă.

Iată ce ne scrie de pe câmpul de luptă sublocotenentul [illegible] Adache, despre [illegible] din vița boerească, de soldatul Golescu, vlăstar vrednic al marei familii a Goleștilor, căzut în apărarea țărei:

„L'am cunoscut în 1913.

Inalt, ocheșel, slăbuț, cu vorba rară, în vîrsta de aproape 40 de ani, el a mers pe jos alături de soldații de rînd, în fruntea lor, în Bulgaria. Era voluntar! Fiind judecător de tribunal, superiorii săi nu-l lăsaseră să plece, dar el a demisionat și a mers în Bulgaria ca soldat voluntar.

Boer din familia Goleștilor, din marea familie a Goleștilor, a mers cot la cot cu soldatul țăran și era la vorbă și la port mai modest ca cel din urmă soldat. Și n'a cruțat nici o osteneală; mîndria lui era să suporte greutățile războiului ca orice soldat.

Atunci mai avea tovarăși.

L'am regăsit acum în 1916, pe acelaș soldat Golescu, tot voluntar — de astă dată singur — la compania I a regimentului X, în grupa I, cu aceiași modestă hotărîre de a suporta greutățile unei campanii al cărei rod va fi înfăptuirea idealului național.

Hotărît pentru fapte mari, acest om modest, care vorbea așa de rar și de puțin, se arăta foarte enervat în primele zile, că regimentul nostru nu dedea piept cu dușmanul. „Eu am venit să dau piept cu Bulgarul, nu să pierd vremea p'aici" — zicea pe la începutul lui Septembrie.

Și-a dat piept cu vrăjmașul în ziua de 21 Septembrie. Batalionul 1 din care făcea parte, era însărcinat să facă o recunoaștere ofensivă.

Deși ar fi putut să se cruțe, soldatul Golescu a mers în fruntea companiei sale ocupînd creasta înălțimei din față, prin ploae de gloanțe și de obuze.

In viforul luptei, un obuz se sparge în mijlocul grupei din care făcea parte, îngropînd aproape pe toți și omorînd pe Golescu cel brav.

Astfel pieri acest viteaz. Sufletul său era împăcat: dăduse piept cu dușmanul, lovise într'însul; o parte din victorie s'a datorit soldatului Golescu.

Venise hotărît să jertfească Patriei viața lui — și a jertfit-o.

L'a plîns colonelul, l'a plîns maiorul său, l'au plîns toți ofițerii și soldații.

Acesta a fost adevărat boer, cum au fost și strămoșii lui.

In curtea bisericei din Cocargea zace, sub o cruce modestă, nu un om — ci o virtute, un simbol, o speranță pentru Patrie care are asemenea fii.

E falnic să vezi cum războiul acesta a înlăturat piedicele de apropiere, de împerechere sufletească între toate clasele sociale de la noi, în cît fiul de boer să pășească cot la cot cu fiul țăranului și ofițerul resărit din rîndurile celor mulți să facă panegiricul soldatului boer.

Asta dovedește că am moștenit de la strămoși căldura sîngelui lor aprins la fapte mari și nobleța sufletului lor, care, ca și la bătrînii neamului, îndeamnă la frăția dintre cei mari și mici în ceasul de primejduire a Patriei.

Fie ca această frăție să se manifeste și în viața noastră din toate zilele.

Emil Nicolau

Deschideți școlile

Au trecut două luni și jumătate decînd facem război, ne-am obișnuit cu el, cu privațiunile lui, cu legile lui riguroase.

Acum trebue să ne aducem aminte și de lucrurile cari la începutul războiului, în frămîntările cari preocupau mințile atunci, au fost lăsate deoparte, neglijate.

Acum încet-încet să ne luăm viața normală, să ne aducem aminte și de *lucrurile mici*.

Să se deschidă școlile, și să se deschidă cît mai curînd, pentru ca copiii să nu mai piardă zilele pe străzi jucîndu-se în nasturi, sau cu sfîrleaza. Nu acesta trebue să fie gîndul lor, nu. Trebue ca sufletul lor fraged să fie oțelit, trebue ca în mintea lor tînără să se semene sămînța bărbăției, astfel că, aducîndu-și aminte într'o seară de iarnă viforoasă de tatăl, fratele sau unchiul plecat *acolo* unde l'a chemat toba și clopotul bisericii în miez de noapte, inimia să nu i se strîngă de durere, lăcrămile să nu-i înroureze ochii, ci să se resemneze, să-și înăbușe durerea.

Apoi părinților nevoiași le vine greu ca copiii lor să piardă anul fără nici un rost, din cauza nedeschiderii școalelor.

Mult mai mult suferă însă elevii din școlile secundare, și mai ales cei din cursul superior.

*

Să se deschidă școlile — mai cu seamă cele secundare — și cît mai curînd; să se fixeze orariu numai dimineața, iar după amiezele să se impună elevilor din cursul superior, să aducă servicii statului, în măsura puterilor lor.

In Franța școlile nu s'au întrerupt aproape deloc, iar după amiezile și vacanțele sunt rezervate pentru servicii pentru Stat și unele chiar grele ca: ajutarea la munca cîmpului, strîngerea recoltelor, etc.

Pericol de epidemii nu poate fi în așa grad de îngrijitor în școlile secundare, unde elevii se pot păzi foarte ușor.

Deci să se deschidă liceele mai ales — sau dacă nu — să se anunțe cît mai grabnic închiderea *definitivă*, și la Iunie să se țină un examen particular, la fiecare liceu în parte, cu profesorii respectivi liceelor și claselor.

P. C., profesor universitar

Germania și Norvegia

Paris, 1 (întîrziată).—O telegramă din Berna afirmă că Germania menține atitudinea sa de amenințare în contra Norvegiii.

„Boulischer Currier" scrie: „Se pare că Norvegia a căzut cu totul sub influența detestabiă a dușmanilor noștri. Se cuvine să-i dăm o lecție severă".

Ziarul „Magdeburgescher Zeitung" scrie: „Pare a fi necesar să întrebuințăm forța spre a aminti Norvegiei și de asemenea pode altor cîțiva neutri că nu pot desfide puterea germană, făr a-și atrage o pedeapsă".

Din viața unui erou

Sub-locotenent
Ovidiu Vodă, Regimentul 18 inf.

Zece Mai, 1914 în Blaj. — Toată românimea strânsă în fața catedralei privea cu ochii umezi de bucurie steagul tricolor ce fâlfâia mândru în bătaia vântului și a razelor de soare...

Trei studenți români, Ovidiu Vodă, Vasile Fodor și Ioan Pasăre, nu găsiseră un prilej mai minunat de a ține în sufletul tovarășilor lor dragostea de neam și dorul de libertate, de cât înălțând steagul, în această mare zi, în vârful catedralei.

Trădați însă de negustorul care le vânduse pânza, și acuzați de înaltă trădare, fură nevoiți să se refugieze la noi.

Ajutați de o noapte ploioasă, trecură munții pe poteci ascunse și a doua zi erau liberi, erau în țara lor.

Intrară toți trei în școala militară de infanterie și așteptară clipa când dorul de ani să li se împlinească. Sosi și această clipă și de sigur că bucuria lor trecând Carpații nu a fost egalată.

. . . .

Acum, Ovidiu Vodă e mort! A căzut pe câmpul de luptă, fericit că-și poate vărsa sângele pentru idealul atât de scump lui.

Dau aci un fragment dintr'o scrisoare pe care mi-o trimete colegul său de arme, V. Fodor, care se află rănit. «...aceea ce mi s'a spus și mi s'a repetat e că Ovidiu a căzut luptând ca un erou în luptele dela P.»

Comunicatul
marelui cartier general rus

Petrograd, 3. — Comunicat oficial: FRONTUL DE LUPTA APUSEAN. — Pe întregul front, schimb violent de focuri mai ales în regiunea lacului Naroci și în mai multe sectoare de pe râul Stohod. In regiunea la nord de Selvoff, artileria noastră a bombardat cu eficacitate, cu proiectile chimice taberile inamicului.

Pe râul Narayuvka și în regiunea satului Lipița-Dolna, germanii au dat o ofensivă energică și au încercat să ne reia o parte din tranșeele lor cucerite de noi ieri. Două atacuri inamice au fost respinse de focul nostru.

FRONTUL CAUCAZULUI: In direcția localității Biljar, elementele noastre au alungat pe turci din regiunea localităților Kovaz, Geanelak și Sultanavade.

FRONTUL ROMAN: — In regiunea la nord de Tulgheș, vrăjmașul a dat o ofensivă, care a fost respinsă de focurile noastre de infanterie și de mitraliere. După o luptă crâncenă, trupele noastre au cucerit un deal, întărit de dușman, spre sud-est de Tulgheș, capturând 180 prizonieri, printre care un ofițer, precum și trei mitraliere.

In regiunea Câmpulungului, luptele crâncene continuă. Deși vrăjmașul e sprijinit de o numeroasă artilerie grea, toate atacurile sale au fost respinse până în prezent cu pierderi enorme. Trupele române au păstrat pozițiunile ocupate de ele.

In văile Olt și Jiu, luptele sunt înverșunate.

IN DOBROGEA: trupele noastre au progresat din nou spre sud. Dușmanul se retrage dând foc satelor românești.

(Westnik)

Deportările din Belgia

Regele Spaniei și deportările

Paris (dată suprimată de censură). — După o informație din Roma, regele Spaniei va lua parte la demersurile Papei în favoarea deportaților belgieni. (An. Radio).

ANONIMELE

de Virgil N. Dărăscu

Răsboiul, deslănțuit cu atita furie între aproape toate statele din Europa, a dat naștere, de sigur și la cel mai enorm număr de anonime. — Denunțurile anonime s'au năpustit ca și gloanțele asupra ființelor, de multe ori nevinovate, și, cum în răsboiu judecata merge repede, mulți au fost condamnați la moarte.

Perversul care a recurs la anonimă numai dintr'o sălbatică răsbunare, nu are să sfîrșească nici el bine: conștiința îl va tortura în orice moment: iar dacă va fi inconștient, pedeapsa tot îi va veni cu siguranță, mai încet, dar mai severă, pentru-că Dumnezeu veghează și nu iartă faptele rele.

Dacă în timp de răsboiu anonimele obicinuite coprind denunțuri de conspirații, spionaje și trădări, apoi în timpuri normale anonimii fac intrigi, trimet glume, scrisori de dragoste, injurii, sau apar ca niște binevoitori. — Mai există un gen foarte comun de anonimi, acela al paraponisiților: Se supără unul pe un prieten, profesor, judecător, doctor, advocat, funcționar, îi trimete o anonimă cu *vorbe drăgălașe* /?!/ și necazul i-a trecut.

⁂

Este adevărat că de multe ori aflăm mai puțin decît se întîmplă în realitate și adesea se spune mai mult de cît se face; dar cu anonime nu se îndreaptă lumea.

Cînd anonimele coprind glume, sau aprecieri drepte asupra unei lucrări, nu este nimic supărător, deși este de neînțeles dorința aceasta de a rămîne necunoscut.

La multe din articolele, mele am primit prea drăgălașe scrisori de la doamne, cari au preferit să păstreze anonimatul. — Nici domniile-lor, nici eu nu am cîștigat prin această procedare, neștiind cui să port admirație și recunoștință.

Dacă anonimele coprind intrigi, sau injurii, autorul trebue trimes în căutare medicală, de oarece trebue să sufere de multă scrinteală la cap. Nu există ticăloșie mai mare, decît să se invente tot felul de infamii în contra unei persoane nevinovate.

Greutatea probei, imposibilitatea de a demonstra adevărul, face să se vorbească rău, cu multă îndrăzneală, de femeile și bărbații cei mai cuminți. Cine nu are curajul să vorbească, scrie, dar nu iscălește. Nu e numai lipsa de curaj, dar și de cîteva doage.

La scrisorile cu denunțuri serioase, nu se procedează ca în scrisorile de dragoste unde regula este: să le începi fără să știi ce ai să scrii, și să le termini fără să știi ce ai scris.

Dacă știi întîmplări obicinuite din viața particulară, nu-ți pierde vremea, nu mai turna benzină peste foc.

Poate că femeia cunoaște rătăcirea bărbatului și o tolerează: în orice caz nu este locul să se amestice nimeni. Să se descurce ei cînd și cum vor crede.

Cei cari primesc anonime să nu le dea nici o atenție, pentru-că știut este că nu se asvîrle cu pietre decît în pomii încărcați cu fructe.

⁂

Recapitulînd găsim: anonime calomnioase, cari ar trebui pedepsite cu severitatea crimelor, altele cu pedepse pentru delicte și unele cu mici amenzi pentru contravențiuni.

Cercetarea și aflarea fabricanților de anonime este foarte anevoioasă; astfel că în regulă generală ei scapă de pedeapsa meritată după gravitatea calomniei, sau a injuriei.

⁂

Este bună de reținut întîmplarea lui Voltaire:

Cînd marchiza de Prie a devenit amanta regentului, care era chior, Voltaire începu să o curteze. — Sumedenie de piedici i se puse în cale, astfel că dorințele lui nu i-au putut fi împlinite. In fine, într'o zi, plictisit de atîtea decepții, își prefăcu scrisul și trimise marchizei versurile următoare:

Io, sans avoir l'air de feindre
D'Argus sut tromper tous les yeux.
Nous n'en avons qu'un seul à craindre
Pourquoi ne pas nous rendre heureux?

Marchiza de Prie, care înțelesese de unde'i venise scrisoarea, se pregătea să răspundă afirmativ, cînd a fost surprinsă de regalul ei amant.

Acesta, citind scrisoarea, deveni furios, ordonă să se facă cercetări și află că Voltaire era autorul. — Trimes îndată la închisoarea din Bastilia, Voltaire s'a convins că este periculos cînd faci anonime, fie chiar numai de dragoste.

⁂

Domni, sau doamne, cari mai păstrați încă obiceiul anonimatului, gîndiți-vă serios la pățania lui Voltaire, și, dacă scăpați de pedeapsa legei, să vă mustre conștiința: faceți o faptă rea.

Vitejia diviziei sârbești în Dobrogea

Petrograd, 5.—Ziarul „Nowoje Wremja" primește dela corespondentul său particular din Galați, următoarea telegramă:

In atacul contra liniei întărite Cernavoda-Constanța, de către trupele bulgaro-turco-germane, divizia voluntară sârbească a susținut o luptă extrem de violentă. Trupele inamice au atacat cu o furie extraordinară diviziunea sîrbească, având motive politice speciale spre a face tot posibilul de a o nimici.

In timpul retragerei trupelor ruso-române de pe linia Cernavoda-Constanța, 3 divizii vrăjmașe isbutiră să încercuiască aproape divizia sârbească. O divizie de cavalerie o ataca la centru și alte două divizii bulgaro-germane la aripi. Sârbii ar fi trebuit să se predea sau să piară în această luptă inegală. Ei preferau să moară cu armele în mână.

Divizia de cavalerie dușmană prinsă în focurile neîncetate ale artileriei și atacate cu baioneta a trebuit să se retragă; dar divizia sârbească presată de cele două divizii germano-bulgare, luptă cu înverșunare; ea isbuti chiar să-și croiască un drum cu baioneta suferind pierderi mari. La rândul său inamicul suferi pierderi atât de grele încât îi fu cu neputință să împiedice retragerea rămășițelor diviziei sârbești.

Prizonierii germano-bulgari și turci spun că îndărătnicia sârbilor și violența atacurilor lor sunt vrednice de toată lauda și le-au stârnit admirație. Nu numai că răniții sârbi nu se predau, dar ei urmau să se lupte până la moarte. [Havas]

Incheierea conferințelor Aliaților

Paris, 5.—Delegații guvernelor aliate au ținut eri după amiază ultima conferință, la care au asistat și delegații statelor-majore ale Aliaților. Aceștia încheiaseră dimineața conferințele lor la cartierul general francez.

La conferințele diplomatice au participat din partea Angliei, d-nii: Asquith, Lloyd George, lordul Bertie; din partea Rusiei d. Isvolski; din partea Italiei d-nii Carcano, ministrul tezaurului; noul ambasador marchizul Salvago Raggi, Tittoni; din partea Franței d. Briand și amiralul Lacaze.

Reprezentanții guvernelor Aliate s'au despărțit cu impresia unei încrederi și a unei cordialități mai complete ca oricînd. (T. F. F).